

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Mariána Jarábka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. februára 2011 v Bratislave v trestnej veci **Mgr. B. K.**, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvinenej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To 148/2010, zo dňa 6. júla 2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T 88/2009, zo dňa 4. mája 2010, takto

rozhodol :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Mgr. B. K. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T 88/2009, zo dňa 4. mája 2010, bola obvinená Mgr. B. K. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

27. septembra 2008 v presne nezistenom čase po 00.00 hod. v B., v garáži nachádzajúcej sa pri obytnom dome s popisným číslom X., sa zmocnila tam odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Ford Focus C-Max ev. č. X., ktorého majiteľom je spoločnosť G., so sídlom v B. a ktorého hodnota podľa odborného vyjadrenia znalca Dipl. Ing. I. H. je 9 987 eur (300 868,36 Sk), v úmysle prechodne ho používať tak, že využila skutočnosť, že v mieste jej trvalého bydliska sa nachádzali pravé kľúče od vozidla, pričom takto konala aj napriek tomu, že vedela, že od vlastníka vozidla nemá súhlas na jeho používanie a následne s vozidlom vykonala jazdu na území mesta B., počas ktorej bola v čase 01.21 hod. na ulici S. zastavená a kontrolovaná hliadkou OO PZ, B.,

ktorej pri kontrole nepredložila vodičský preukaz , pričom následnou lustráciou bolo zistené , že vozidlo viedla napriek tomu, že jej bolo rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne, sp. zn. 12T 2/2007, zo dňa 16. novembra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. novembra 2007, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. n/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenej nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 mesiacov.

Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenej podľa § 216 ods. 2, § 37 písm. e/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/. Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 28. októbra 2010 proti uvedeným rozhodnutiam podala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol spis predložený dňa 8. novembra 2010.

V písomných dôvodoch dovolania obvinená uviedla, že súdy nesprávne kvalifikovali konanie obvinenej, nevyhodnotili jej konanie ako konanie v krajnej núdzi, keď sa snažila zabezpečiť život zachraňujúce lieky pre svojho druhu Ing. I. H., ktorý bol v ohrození života z dôvodov alergickej reakcie na lieky. Vytkla vyšetrovateľovi, dozorujúcemu prokurátorovi,

súdom, že nevykonali potrebné úkony na zistenie skutkového stavu, neakceptovali jej obranné tvrdenia. Krajský súd nesprávne vyhodnotil znalecký posudok, ktorý zhodnotil zdravotný stav jej druha v čase, keď ona bola kontrolovaná policajnou hliadkou ako stav ohrozujúci jeho život a zdravie a jej konanie hodnotil s prihliadnutím na hroziaci následok ako konanie v krajnej núdzi. Vytkla odvolaciemu súdu, že neakceptoval jej predložené dôkazy–čestné prehlásenia Ing. R. K., MUDr. M. K., MVDr. O. S., ktoré preukazovali, že svedkyňa Ing. P. klamala. Vyslovila v dovolaní názor, že zistenie, že konala v medziach krajnej núdze, môže naplniť dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo od tohto zistenia je závislá trestnosť skutku, to znamená jeho hmotnoprávneho posúdenia ako činu, ktorý nie je protiprávny.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 6 To 138/2010, zo dňa 6. júla 2010 a konaním, ktoré mu predchádzalo porušený zákon v ustanovení § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/, § 348 ods. 1 písm. d/, § 24 ods. 1 Tr. zák. v jej neprospech a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. bolo Okresnému súdu Banská Bystrica prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. okresný súd poslal dovolanie na vyjadrenie Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici a poškodenej.

Okresný prokurátor vo vyjadrení uviedol, že obranné tvrdenia obvinenej v tom, že konala v krajnej núdzi boli vyvrátené vykonanými dôkazmi. Navrhol, aby dovolací súd, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol, lebo nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

Poškodená strana v dovolaní uviedla, že nemá vedomosť o obsahu čestných vyhlásení jej bývalých zamestnancov Ing. K. a K., ale pokiaľ ide o vyjadrenie p. S., z neho žiadnym spôsobom nevyplýva, že svedkyňa P. klamala. Zotrvala na doterajších vyjadreniach, že obvinená nebola v danom čase oprávnená používať služobné motorové vozidlo na súkromné účely a obžalovaná nemohla vozidlo používať vzhľadom na to, že jej bol uložený trest zákazu vedenia motorového vozidla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, že bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu, v zákonnej lehote a na príslušnom súde a konštatuje, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania. Bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Po preskúmaní spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť, lebo nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania sú preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dôvody dovolania je treba chápať materiálne a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tak vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z jeho dikcie vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietat' výlučne vady právne, to znamená, že skutok tak ako bol zistený súdom, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin, než za ktorý bola obvinená uznaná vinnou. Popri týchto vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno

dovoláním tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva. Z hľadiska obsahu dovolania obvinenej je s poukazom na deklarovaný dovolací dôvod významná otázka, či súdy správne vyhodnotili konanie obvinenej v tom smere, či konala alebo nekonala v krajnej núdzi.

Na jednej strane obvinená sama poukazuje na tú skutočnosť, že v rámci dovolacieho konania a dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa nemôže dovolateľ domáhať preskúmania skutkových zistení ani nesprávneho hodnotenia dôkazov, konštatuje, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Napriek tomuto konštatovaniu obvinená v dovolaní poukazuje na tú skutočnosť, že vyšetrovateľ, prokurátor, súdy, zle vyhodnotili jej konanie, pretože konala v krajnej núdzi, keď sa snažila zabezpečiť lieky pre svojho druha.

Prvostupňový aj druhostupňový súd v odôvodnení svojich rozhodnutí uviedli skutočnosti a dôvody, prečo konanie obvinenej nemohli vyhodnotiť ako konanie v krajnej núdzi. (Neuviedla hliadke, ktorá ju zastavila, že vykonáva jazdu s motorovým vozidlom s cieľom obstarat' lieky, nešla s autom k lekární, ktorú má k miestu bydliska najbližšie, rozpory v jej výpovedi a výpovedi sv. Ing. H., keď odchádzala s V. domov, nešla do lekárne, nepravdivé údaje ohľadne možnosti využitia rýchlej zdravotnej pomoci, lieky mohol zabezpečiť P. K..). Všetky uvedené dôvody vylučujú, že by konanie obvinenej mohlo byť kvalifikované ako konanie v krajnej núdzi. Nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chráneného trestným zákonom sa za daných okolností dalo odvrátiť aj inak. Podrobnejšie sú dôvody, prečo nemohlo byť konanie obvinenej kvalifikované ako konanie v krajnej núdzi, rozvedené v rozhodnutí prvostupňového rozhodnutia na strane 4-5 a na tých istých stranách rozhodnutia druhostupňového súdu. Znalec nie je osobou, ktorá by mohla vyhodnotiť konanie obvinenej ako konanie v krajnej núdzi tak, ako to konštatuje obvinená v podanom dovolaní na strane 3. V danom prípade ide o otázku právnu, ktorú môže vyhodnotiť len súd. Znalec sa môže vyjadriť len k zdravotnému stavu osoby, ktorú posudzuje. Môže sa vyjadriť k stanovenej diagnóze a forme liečby a nemôže uviesť, že s prihliadnutím na hroziaci následok je potrebné konanie obvinenej v inkriminovanom čase hodnotiť ako konanie v krajnej núdzi. K zlej právnej kvalifikácii konania obvinenej v prípade posúdenia jej konania ako prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., najvyšší súd konštatuje, že konanie obvinenej

je prvostupňovým aj druhostupňovým súdom kvalifikované v súlade so zákonom, pretože predpokladom na to, aby obvinená mohla viesť služobné motorové vozidlo bolo to, že bola držiteľom platného vodičského oprávnenia a obvinená viedla motorové vozidlo v čase výkonu trestu zákazu činnosti a bez súhlasu svojho nadriadeného.

Ďalšie námietky obvinenej v dovolaní smerujú k skutkovým zisteniam, resp. poukazujú na vady skutkové, a preto sa nimi dovolací súd ani nezaoberal.

Najvyšší súd v konaní nezistil, že by rozhodnutia súdov nižších stupňov boli založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia tak, ako to tvrdí obvinená v dovolaní.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti najvyšší súd konštatuje, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. posudzované veci nie sú naplnené a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinenej na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. februára 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová